

МАЛИ ВІДШУКАТИ МИСС ДОРАН

ВІДОМОСТІ ЩЕ НЕ ЗОВСІМ ПРОВІРЕНІ.
ГОНОЛЮДЮ, 19. серпня. — Последня відомість, яку одержано по радіо з Пасифіку, подає, що вшукано один з пропагандистів аеропланів, а це аероплан Мисс Доран.
З огляду на те, що вже раз була розголошена подібна відомість, яка оказалась помилковою, треба підозрювати на промірне і ще послідовні. Тим разом заходять правдоподібність, що ця новина правдива.

ШУКАЮТЬ ЗА ПРОПАВШИМИ.

ОКОЛО СТО КОРАБЛІВ І АЕРОПЛАНИВ ПОШУКУЄ НА ПАСИФІКУ ЗА ДВОМА АЕРОПЛАНАМИ, ЩО НЕ ДОХАЛИ ДО ГОНОЛЮДЮ.

ГОНОЛЮДЮ 18. серпня. — Пошукування за Мисс Доран і Голден Іл, які взяли участь в летничних перегонах з Сан Франциско до Голонюлю, продовжуються. Поборюючи за їх судьбу бо так довго вони не можуть вдержатися у воздузі, бо не стане їм газоліну. Значить, в найкращім випадку, вони мусять злетіти на море. Величезна флотія, яка складається з 39 воєнних кораблів і велике число кораблів торговельних та аеропланів, пошукує за пропагандистами летунями, між якими є молода учителька Мисс Доран. Зі всіх сторін пошукують, але на слід ще ніхто не натрапив.

ВЕЛИКА НАГОРОДА ЗА ВИШУКАНЦЕ ПРОПАВШИХ.

Джекс Лад, президент Гавайської Авіаційної Компанії, який призначив був за гавайський діл нагороду в сумі \$35,000, призначив ще додаткову нагороду \$20,000 для тих, що відшукать пропагандистів. Рівнож і Віллем Малюка, що покрити кошта авіарани аероплану Мисс Доран, додав від себе ще \$10,000 для тих, що відшукать летунів того аероплану живих чи мертвих.

СМУТОК ЗАВИС НАД ГОНОЛЮДЬОМ.

ЗАМІСЦЬ ПАРАД ВІДНО У ВСІХ НЕСПОКІЙ, ПОДЕНЕРВОВАНІ ТА ЖАХ ЗА СУДЬБУ ПРОПАВШИХ.

ГОНОЛЮДЮ, 18. серпня. — Ще місто було приготоване до великих парад, які хотіли справити летунів як побідників Пасифіку. Та ніхто не звертає тепер на них уваги, бо всі задержені судьбою пропагандистів летунів. Обидва цілкомі летунів з Вуларок і Альогі рівнож засумовані. Обидва цілкомі, як тільки будуть пороблені в їх аеропланах кончеї напрямки, вибратися в пошукування за пропагандистами товаришами.

Віллем Малюка не трітять наші шоді Мисс Доран, бо каже, що цей аероплан був приготований на всяку небезпеку. Він може вдержатися кілька днів і на поверхні моря. Найближше нещасте, яке йому могло грозити, це огонь. Були вправді і там прилади до гашення огню, але огонь поширюється звичайно так скоро, що нема наліт на рятуючи.

СЕГОДНЯ ЗАПАДЕ ВИРОК.

САККО СТРАТИВ ВСЮ НАДІЮ. — ПРАШАЄТЬСЯ З СІНОМ.
БОСТОН, Масс., 18. серпня. — Сьогодні рано о год. 9 оголошено своє рішення в справі в'ідданку Сакка і Ванцетті. В'ідданку вже готовий, довгий на 5 сторін, замкнений в шухляді. Оборона готується до дальших кроків на випадок, коли в'ідданку буде відхинений. А обоа засуджені так як би в'ідчувають, що не наближається їх в'ідсичній кончеї. Ванцетті дуже поодержаний, а Сакко стратив всю надію. Коли привели до нього його 14-літнього сина, не могли від нього відорвати білогого Золотнички, якого він лишив ще малою 7-літньою дитиною. Золотничка сцена була та, коли син розповідав батькові, як він залізнично і прислухувався розмові двох чужих людей, які обговорювали справу Сакка і Ванцетті, що він невинний.
Сакко саухачи не розплакався і обняв сина та почав цілувати, а син батька. Треба було синові від самому нідеритися з обіймів, бо батько не був в силі розстатися з дитиною.

ПРИЗІДЖАЄ СЕСТРА ВАНЦЕТТІ.

БУДЕ ГОВОРИТИ НА ПРОТЕСТАЦІЙНИХ ЗБОРАХ. — БУДЕ РІВНОЖ ПРОСИТИ ГОВЕРНОРА ФУЛЛЕРА О ПОМИЛУВАННІ.

НЮ ЙОРК, 19. серпня. — Сьогодні рано приїде на кораблі Аліантіна сестра Ванцетті, Мисс Луїза Ванцетті. Приїняте її комітет оборони Сакка і Ванцетті і сейчас буде мати з нею парад в справі оборони засуджених. Мисс Ванцетті буде говорити в Ню Йорку на зборах а офіція вийде до Бостону, щоби побачитися з братом і інтерв'ювати в говернора Фуллера в справі улавлення брата і Сакка.

ВІРАТУВАЛИСЯ ВІД СМЕРТІ.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ТРИД ЗЛОЧИНЦІВ.
ПІНТСБУРГ, Па., 18. січня. — В Алагеїні Канті вказні силі двох воїнів: Павло Яворський, який зробив напад на діл карі, що везли гроші і Джон Васильдер, що забив чоловіка, який не хотів йому дати 25 центів. Обоа мали йти на електричний столець. Сьогодні відбудувалося їх двох знайомих, з яких один нагло підняв револьвер, а другий пригрозив стрілом двох в'язничних сторожів і кинув револьвер в свою засуджені, які вийшли з келії, добули ключі від сторожа і всі разом серед стріли і загального переполоху втікли на вулицю і сіли до автомобіля, що ждав на них на розі і зникли за кілька хвилю так, що поліція досі не годна впасти на їх слід.

РОБІТНИЦТВО АПЕЛЮЄ ДО ФУЛЛЕРА.

НЮ ЙОРК, Н. Дж., 17. серпня. — В італійській торговельній палаті зійшлися представники 45 робітничих організацій і рішили відізвати до робітництва, щоб кожний робітник вислав негайно особисто почтову картку до говернора Фуллера з проською о помилування Сакка і Ванцетті, або о розписання нової розправи.

ПОЖАР ЗНИЩИВ ОФІС УКРАЇНСЬКОГО ДОКТОРА-ХИРОПРАКТИКА.

ВІЛКЕС БЕРІ, Па. — Дні 14. серпня повстав тут пожежа у камениці, при полудневій Мейн уліці, де на другім поверсі містився офіс українського хіропастора-хіропастика, Е. М. Коука. Пожежа знищила до шесту цілі офіс і спричинив значну шкоду, як у цілій камениці, так і у апартаментах д-ра Коука. Шкоду, яку спричинив пожежа у агаданій камениці, обчислюють на \$15,000. Причиною пожежу мав бути зіпсутий електричний дрот. Пожежа розпочалася у офісі д-ра Коука.
Як нас повідомляють, офіс д-ра Коука буде за два тижні отворений знова.

ВШЕХПОЛЬСЬКІ МАРЕВА.

«Слово Польське» з 15. дні 15. липня готує своїх читачів такою динамічною новинкою: «Таємна військова організація». Діло це в українських бойках, а в дійсній збройній українській армії, поділеній на полки, що має командантів, — якої в'ідмови покривають, а «Луги» та «Соколи». Справа точию законспірована, але випадково попала на слід, що законспірована селіни з околиці Яворова дістали посвідки до (!) 53 полку українського війська. Може би син зайнявся військовими органами, а також поліцією. Вшехпольські органісти мають добрі органи!

З НАШОГО СЕРЕДНОВІЧЧЯ.

Біля Ходорова в Жиряві в'ідбувся ворожка Зелена так довго записувала рецепту жінці одного уродилова для мужа, щоби її кохав, аж муж задушував. Не диво, коли бідолаха вживав у чаю чи каві якусь гущу з тарганів («шабів»!).

ОДИН — ПОРА, А ДРУГІ — НЕ ПОРА.

«Слово Польське» з 18. м. м. пише: «Не пора у війську. Українські реєстрати, що прихотять до війська на вправу, не спіяють демонстраційно». І то пора Ляхові служити». І то публікують. Кажуть, що кілька осіб із «Слова Польського» відзвукі піснi огляду.

МОВ У МЕКСИКУ.

В окрузі варшавського митової дирекції в 20 км. від Велюти митова сторожа м'яула завести біб з контрабандистами, які пахували шовк і тютюн на 30,000 зол. Трох убито, трох ранено, з чого один в'артовий.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ І ФОТОГРАФІЙ ЧЛЕНІВ І ВІДДІЛІВ ДО КАЛЕНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА РІК 1928.

Календар У. Н. Союзу, який розхитався у багатьох тисячах примірників, є найліпшим середником до оголошувань між амеоніанськими Українцями. Хто має який бізнес, а заляжить йому на тім, аби про нього здало як найбільше людей; повинен дати своє оголошення до календаря У. Н. Союзу. Ціни є великі приступні, звичайні, що наклад буде вносити 20,000 примірників. Ціла сторона 34 кв. цілів, коштує \$30.00; половина \$15.00; четверть \$10.00; осьма часть \$5.00; перша і остання сторона в часті оголошено по \$35.00. Хто хотів би в своїм оголошенні помістити також і фотографію, чи то свою чи свого бізнесу, мусять прислати з нею готову до друку кліш, коли її, то поносити кошт виготовлення такої кліші з фотографії, то значить, що його оголошення буде о стільки дорожше коштувати, скільки вийнотить кошт виготовлення з фотографії друкарської кліші.

Текст оголошень мусять надіслати в редакцію до 1. вересня 6. р. Гроші за оголошення наслідять посплати р'єдочно. Оголошення на кредит безсудивно не будуть друкуватися.

Фотографії братів і товаришів. Відділи У. Н. Союзу, а також кружки співачки і театральні, школи, банди, які ступили при відділах У. Н. Союзу (який кружок, співачка товариство і т. п.) не ест при відділі У. Н. Союзу, таких післю ухвали не буде поміщуватися у календарі), хотіли б їх фотографії були поміщені в календарі на 1928 рік, знов їх прислати на адресу «Свободи» найдашле по днь 15. серпня 6. р. Р'єдочнось просять прислати з фотографією чек або моні-ордер, вписаний на ім'я «Свободи» на суму \$10.00. Ці гроші ужитися на покриття коштів виготовлення з фотографії друкарської кліші. Місце в календарі безплатно.

Всі фотографії мусять бути добре опакувані.

Всі писма належать адресувати:

«СВОБОДА»
83 Grand St., Jersey City, N. J.

НОВА УКРАЇНСЬКА ОПЕРА.

Проф-композитор В. Золотарьов, що працює тепер у Києві, написав нову оперу «Феско Анілдер». Сюжет опери в'ідноситься до народної душі, текст написав поет Рильський М. Опера має одну дію. В ній широко розроблені українські мотиви і загальною оперою написана в багаторих ритмах.

ТРУПИ НА СЕЛІ.

У селі Милків біля Любачеві селянин Полесюк і його жінка після суперечки вбили свого тестя. — У селі Салків біля Черкас 20-літній парубок провів другого пожежу на весіллі.

БОЛЬШЕВІКИ ГРОЗИЛИ РОЗСТРИЛОМ ОПОЗИЦІОНІСТАМ.

МОСКВА, 17. серпня. — Під час недавньої сесії Центрального Комітету Комуністичної Партії і Центрального Контрольного Комітету виголосив промову російський прем'єр Ріков, який у своїй промові навіть також вийняв з бесіди Троцького. З бесіди Троцького показується, що вийнятий большевський провідник Соля, член Совітського Найвищого Суду і Центрального Контрольного Комітету, грозив провідникам опозиції, що будуть розстріляні, коли не будуть уважати на це, що говорить.

На ці погрози відповів Троцький в слідуочий спосіб:

«В часі французької революції гільотинувано багато людей. І ми також розстріляли багато. Однак у французькій революції було два періоди: Один, коли Якобін-большевики розстрілювали контрреволюціоністів і другий період Терміду, напівуборужаний, коли французькі праві Якобіни убили лівих Якобінів». Троцький запитує тому Соля, щоби не в'єд розпочатим розстрілюванням сказав, від яким періодом думає розстрілювати його і інших членів опозиції.

СУЧАСНА МОЛОДЬ.

16-літній син львівської інтелігентної родини, який привіз преса промову, працював як помічник возного в бюрі вулкіз, «Слепачів». Там приїждив в'єд 1000 зол. суму шифові і частину грошей пропустив із приятелями і, прийнявши. Коли справи вийшли наперед, признався до вини, чистин з неї складуючи на мамоні приятелів. — У Варшаві 17-літній гімназист Піотровський хотів стати опришком і підкавав багатим знайомим листок паперу, домагаючись в'ідданку 500 зол. під загрозою.

ЩО МОЖЕ ВИДЕРЖАТИ ЛЮДСЬКА ГОЛОВА?

Коли справа йде про духові переживання, то скажете без вагання: не. Коли ж про матеріальні предмети, то відомо, що стодіна цегла; в'ивши на голову, може найбільше г'єп'єляний мозок з'євувати як горнець. Як ось в'иринув один з героїв останньої війни, зовсім невідомий жоувір, Славо Барта, мабути Хорват, який у присутності вчених, військових і інших спеціалістів показав у Відні такий експеримент: бере в істаті патрону 25 см. довжиною і 3 см. ширини, наповнений динамітом і скразитом і каже собі та патрону. Патрона в'єбуває, а його голова і не дригне (позадз за нею держать вістря шаблі на знак, що вона не порушена). Та сама патрона, покладена в папірну касу, розриває її. Барта вправлявся в цьому експерименті кілька разів, аби доказати, що в сп'єлі видержати людський організм від впливів в'єбування. Вже на вірні доказував чудес з в'єбування ховини матеріалізму, до яких звик з яких ніколи не ликався.

КИТАЙ ЗВЕРНУВ ЗАБРАНИИ БРИТИЙСЬКИЙ АЕРОПЛАНИ

ПОЧАТКОВА ВІДМОВА ЗВЕРНУТИ ЛІТАКА БУЛА ПРИЧИНОЮ ПЕРЕТАЯТІ ЗАЛІЗНИЧНОЇ ДІЛНІ.

ЛОНДОН, 18. серпня. — Кареспондент Райтера доносить з Шангаю, що тамтешні китайські власті звернули крила британського аероплану, який вони були забрали; коли сей аероплан був змушений оістися на китайській території, поза Інтернаціональну Оселею. Саму машину літака удалось Британії забрати ще перед приходом китайських жоувірів.

Генерал майор Донкен, командант британських військ у Шангаю; ждав в'ідданку забраних крил літака; а коли китайські власті не хотіли сего зробити, казав перетяти своїм жоувірами залізничну, що веде з Шангаю до Ганкоу. Китайський міністер заграничних справ у Шангаю сказав був з початку, що «Китай» так довго не в'єдадуть крил літака, як довго не буде ролагоджена справа безправного перелету британських літаків понад китайською територією». Пізніше, однак, коли Британії перетяли залізничний туннел з Шангаю до Ганкоу, мусять він звернути забрані крила літака.

МІСТО КОЛОНІЯ ФІНАНСУЄ ПЕРЕЛЕТ З НІМЕЧЧИНИ ДО АМЕРИКИ.

КОЛОНІЯ, 18. серпня. — Перелет з Німеччини до Америки, який підіпримав поручник Отто Кеннеке, є тепер запланований. Місто Колонія і Інтернаціональна Пресса Вистава, звані Пресса, у якій возьмуть спістичність також Злучені Держави, коли вона відбудеться слідуочого року, згодяться фінансувати сей перелет.

Загаданий перелет буде служити як пропаганда для Пресс. На літаці, що вибереться до Америки, буде на одній боці напис «Германія», а на другій боці «Пресса Колонія», 1928.

Поручник Кеннеке випробував саме свій літак і тому може пуститися у дорогу кожної хвилі, коли лише буде сприяюча погода. Розходиться лишень тепер о забезпечення для літака Кеннеке і в тій цілі прибув власне до Колонії репрезентант лондонської, «Лойдс».

СТРАШНА ПОВІНЬ У СИБІРІ.

ВЛАДИВОСТОК, Сибір, 18. серпня. — Повінь, спричинена вливом рік, висалює 80-годинного дощу, позбавляя даху над головою около 40,000 сибірських селін, з яких около 100 утопились. Сталося се у надморській провінції Сибіру.

Повінь затопила понад 50 сіл і два міста Никольсь Кусорі і Спасск. Тисячі худоби втопились, а багато зажатої збіжжя поплило з водою.

Трансильбська залізниця зістала у багатьох місцях ушкоджена; 16 постів зістало знищених і тому комунікація зістала перервана. Таксіма перервана є комунікація телефонічна і телеграфічна. Багато копанень вугля заляла вода. Шкоди, спричинені повінню, будуть в'єносити мільйони долларів.

ТУРЕЧЧИНА ВВОДИТЬ У СЕБЕ ТОРГОВЛЮ ГОРІВКОЮ.

КАОНТАНТИНОПЛЬ, 18. серпня. — Туреччина рішаче у себе небором продажу спеціального рода алкоголічного напиту, званого «Народна Ракі». Хотіла у турецькій конституції проголосити іслам державною релігією, яка казує алірним магометанам уживати алкоголь, турецьке правительство вводи у себе торгівлю алкогольом.

Спочатку думало турецьке правительство передати урівняний монополі польським фінансистам, однак офіція в'ідборони сей монополі Польщі, по тій причині, що Польки не в'єповняли своїх фінансових зобов'язань. Крім сего, польський алкоголь, як переважно усі польські товари, був підроблюваний і спричиняв сілпоту між Турками.

Підчас коли Польки мали виключний монополі на продаж горілки у Туреччині, поствало там багато потайних дестиларів, в цілі одержання чистого алкогольного напиту «ракі», який є дуже улюблений у Туреччині і п'ється як горілка.

ЛИТОВСЬКІ ФАШИСТИ ХОТЯТЬ МОНАРХІЮ.

ВЕРЛІН, 18. серпня. — Литовські фашисти і реакціонери, до яких зачисляються литовська аристократія і військова старшина, які саме викликали недавно державний переворот на Литві, домагаються від теперішнього диктатора Литви, Антона Сметону, який проголосив себе королем Литви і тим самим понавля демократичний устрій краю.

Президент Сметона, який має бути незвичайно популярний на Литві задля свого горячого патріотизму і поєдиногого способу життя, протинється рішучо проголошенню себе королем.

Також і теперішній литовський прем'єр Володармас; що уважав себе литовським Муссоліні, протинється поваленню республіки та проголошенню Литви монархією з Антоном Сметоною, як королем. Однак Володармас не тішиться популярністю серед Литовців і його схилити для республіканського устрою не маюб ніякого значіння, колиби лише президент Сметона хотів стати литовським королем.

Литовські фашисти є тої години, що, привернення монархічного устрою на Литві причиниться до тіснійшої злуки мало-го литовського народу і зробить їх в'єпоритичніми проти оточуючих їх ворогів, Польщі, Німеччини і Совітської Росії.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

1893

y except the

SUBSCRIPTION RATES:	ПЕРЕДПЛАТА:
---------------------	-------------

TUNING RATE IN 1997.		ПОДРОБНОЕ ЦЕНОЕ ТРИ МЕСЯЦА.	
One year	\$ 7.00	Ha pia	\$ 7.00
Six months	\$ 3.75	Ha pia poky	\$ 5.00
Three months	\$ 2.50	Ha pia xicmi	\$ 2.50
People and HAZARD RISK Rates:		В ДАВЕРИИ CAR SERPANNONE:	
One year	\$10.00	Ha pia	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Ha pia poky	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Ha pia xicmi	\$ 2.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "EVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

а на світі другого

Не знати, чи в зв'язку з тою подією, чи з власної ініціативи, орган Собрания "Прогресса" подає статтю про назву "Русинов". В тій статті передається те, що вже було поміщено в нас в "Свободі" як історично-наукове угруповання української назви. І все було би там гаразд, якби не закінчилися в якім пишеться, що так як Українці протестували і протестують проти цього, щоби їх не називали Малоросами чи Малоросами так і "Ми русобиного протестуємо, щоби нас не називали і державно-політичної і народно-національної назви "РУСИН", не називали Українцями". В своїм закінченні Шанований орган доходило до абсурду, бо творить яку руську націю, яка не то кашальська не то українська. Каутилі сміються з неї як і, що почувачуть себе Москвіяни, а на додає починають обурюватися на те баламутство, бо вже і сикотною відлучають помилковості такої політики, яка руську малоросам, але протина наші історії, бже заркапасте браття це кість від кістки і кров від крові великого українського 40-міліонного народа.

Степан Мусійчук.

(Докінчення).

Ранок був тихий і ясний. Згостом сонця виверився з батьком до Балниче на фестиві Січовий, щоб з козодом байкати, а треба було їхати з тієї години.

До Балниче приїхали ми десь ооко 9 години рано. В селі віхали поміт гриномфальну браму, прибурав в прапори та метки — палісице: «Витанте, Січовики і Січовици!» Дуамий, що приїхало перші, та на прямику диво зстали вже зорку народа. Одні ходили по широким асфальтам, други сідали на трави та розмовляли весело. Веселишли жарту та сміхонивши, Веселишли парід. Здалося, що знім фотоснілки, що має владі

плативати сівочи відділи. Як маючі дати мавпи прапори синно-жовті і малинові. Як веселочки і теплім літнім дощику — рехтели денти і вишнєви у делів та у діачат. Тут чути було пісню: «Гей там на горі Січ іде там...» Од завила черемшином — там знов иншу і иншу. До сонця золотого румишай дорівні мовило лиця сільської мови. Горили в усіх оці помаленьку життя, усміхались уста і сміху близької долі і знім українського народу.

Крок в крок зближались вісї і з відділами на майдані. Перед кожним відділом шіхонивий — як брег орденів і медалей.

Я стояв як вкопаний... Неначе у сні все се бачив... В прот-

В статті п. 1. «Право на національну мову» докладає, якому Українці мають не лише повне право називатися Українцями, але також, що мають повне право домагатися, щоб інші народи, себто і Польки, звали їх Українцями. Тепер хотів би я додати ще до заголою статті кілька думок, фактів і подробиць, які не могли у ній поміститися:

I. Те, що Українці зреклись своєї першої назви «Русь», «Русини», «русский» наслідком суперництва Суздальо, а відтак Москві (які присвоїли собі назву «русский»), з Києвом, отже з причин політичних, і прийняли другу назву «Україна», «Українці», «український», не є зовсім відокремленим фактом в історії народів. Навпаки, в дуже подібний спосіб Римляне по розвалі римської імперії наслідком повстання різних романихських народів зреклись своєї першої назви і прийняли другу назву «Галліяні». Було це в середніх віках, отже в часі, коли і українській народів змінив свою назву. Знову Волохи (далекі нащадки Римлян), перемишані з первісними Іпірами (і Даками) вже в нових часах, з причин політичних, зреклись своєї першої назви і прийняли другу назву від Римчаном «Романи», яку стрічаємо тодішнім початку 19-го стол. У всіх тих випадках імена діла за добровільною змінною назва з причин політичних. Зміна назви була і в інших прикладах: піабою і колонізація, головно заморською. І так, наслідком піабою Галлі німецьким племенем, Франкми, Галліні прийли від Франків назву «Франци», знов у наслідок піабою Британії німецьким племенем, Англю-Саксамі, Бриттіні прийли від Англю-Саксів назву «Англіяні». Властиво кажучи, Бриттанію піабли два, чи пак три німецькі племена: Англі, Сакси і Юти. Від Англів саме походить назва «Англіяні». Англі в піасті перейшли з Германії до Британії; Сакси тільки

Данії. Так було в середніх віках. А в нових часах наслідком заморської колонізації змінили назву англіські колонії визвольної війни з Англією по провідом Вашингтона 1776 року на «Америкенці» і «Злучені Держави півн. Америки»; кіндійські Англіяні на «Канадієцї»; австралійські Англіяні «Австраліяні»; еспанські португальські колонії в Середній і полудневій Америці назвали іденітичні з теперішніми імошими державами, отже «Мексиканці», «Бразиліяні», «Уругвайці» і т. д.; голландські колонії, які в 18-ти поселились в полузі Африції, назвали «Бури» і т. д.

II. Первісна назва Русь, «Русини», «русский» мало старша від другої назви «Україна», «Українці», «український». Зразу першою була краєвою, а друга провінційно-нальною (ясі подальші від центра). Зміна назви зроклась зокраймом сербськими Крайнами серб, окрім яких була 11 ст. значити ця провінція нова випирати краєм до вершті в нових часах зовсім не випира в краю, а за границею, себто в чужім держалех, мапах, атласах, шо. До остаточної нерешоті е провінційальної назви краєвою причинилося головно, що Москва присвоїла їшу нашу перську назву, а кожного у великій мірі також і який хазу у перській назві країв назву «Русь» впровадила назви «чвернова Русь», «м. Русь», «чорна Русь», «біла Русь». Не менших хау в івнісні назви стрічаємо в чужіні ждержалех, які «Русияні», «русский» називають

Коли вже було приготовано, усі всіх звернувшись на подудне. Команда: «Позір — в право глазі!» Залахоті чуті пісню: «Раз два, раз два, вперед, хлопці!» Се іхуць гудульські відділи — Жабя, Косова, Кут, Березова, Бані і інших гудульських сіт, між і місточок. Іхуць з батьком Юриєм Соломійчуком-Юзеичуком на чолі. Іхуць і відділи кінні. Сам Соломійчук на карім коні, мов справжній Юрій Хмельничанин: «Пісня загітала і відділи всі прилучились до гурту.

Знов чуті команду: «Позір!» Ві, «Вправо Глазі!» Мов грим залучала глас пісню: «Сів грим

Xutheni, Russia, Roxofalki, Ruteni, Russes. Зате Московіаї називають чужинців джесрала Moscowiti, Mosci, а від прапа Петра I, Russes. Але цей хазак в першій назві не є зовсім відокремленим фактом в історії народів. В тім самім хазак панував такий самий хазак у назві німецького народу, якого зєдналина держава аж 1871 р. прийняла назву Deutschland; в назві італійського народу, якого зєдналина держава аж від 1861 р. мала назву Італія; в назви французького іспанського народу, які аж з початком нових віків усталеди свою теперішню назву внутрішньо і зовнішню. Цю цікавину, нехай погляне до наукового історичного атласу, а побачить ще море назв поодиноких народів, не виключаючи польського і московського.

III. Німецьке нарід, тому що до р. 1871 творив цілу імперію держав, усталеди дотепер свою назву тільки внутрішню. Нимці звуться Deutsche (давніше ч. вимовляли і писали Teutsche) від німецького племени Teutones, Teutoni, Teuti (ті три слова означають одну і ту саму назву). Своюже зветьміша Неметцями від німецького племені Nemetes, Nemetti (ці два слова означають одну і ту саму назву), або Германцями від назви німецького краю названого Римлянами Germania. Знов Французи звуть Нимців Алеманцями, а Англіяї Dutch (себто Deutsch) ними, а Голландці звуть Англіяї Dutch себто Deutsch. А хоча Голландці звуть себе Нидерландцями себто низовцями (бо їх край положений на низині при гирлі ріки Рени) а своєю зветь niederdeutsch.

IV. Таким робом назва українського народу „Україна“, „українці“, „український“ є усталеди і внутрішню і зовнішню. Ціх кілька пояснень мали ми на меті, щоб угадалистисправу зміни назви, а також справу перекопи провінційальної назви зад краєвою на прикладаназв інших народів. В міру перекопів провінційальних назв на краєвою, здобувала собі назви „Україна“, „українці“, „український“ щораз більше пражорожанства в чужинних ділах, мапах і атласях, починаючи від кінця середніх віків.

Коли Ви не мали змоги боротися в рядах української армії за визволення свого народу; коли ви не мучилися в тюрмах і таборах за те, що боронили рідної землі; коли маєте змогу працювати і заробляти - сповніть обов'язок українського громадянина і перешліть свою жертву на інвалідів через:

ORYEDNANYE, P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA.

в нових часах прибрала ви-
ключне право громадянства
означення нашого краю і на-
роду. Політичні події від 18 ст.
отже 19 ст., а головню останні
події 20 ст. завершили історич-
ний розвиток і допомогли до
остаточного усталення українсь-
кої наци.

Микола Вовкунець.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

В. З., Нью Йорк: Ви можете подати спростованне з рамені Горожанського Клубу, бож не загалом відомо, що п. Любка Колеса Українка і дочка українського професора університету.

Парохіяни: Не буде поміщене, бо це надто дрібна місцевість. В „Голосах Читачів“ містимо тільки таке, що може мати загальне значення.

П. П., Філадельфія: Такий го-
дів \$25.20, а не 20.20.

Ю. Л.: Не надається до дру- В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІ
ку, а що Ви зазначаєте, що не ХАТІ ПОВИННА НАХОДИ
а-хочете змін, так піде до коша. ТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБ

тільки могли всякі докази посвяти і любови до Неньки України показати там на широкому, оболонню потомки, предків славних.

— Ми з батьком чекали аж до кінця, бо хотіли ще бачити, як будуть прощатися зі Снівою Дружиною. І бачили... Гучно і мило працюєш. Гучно попрацювали батька Сандуляка. Летіли вгору капеполю, а окликами «лай, жей!» — не було кінця. Працюєш весело в надії, що невдовзі зійдешся, та не на фестивалі, а на широкім полі порухунок з відвічним вогором України.

[illegible]

При всякій нагоді скла-
даймо жертви на Сиро-
тинень - Захист Україн-
ського Народного Союзу.

При всякій нагоді складаймо жертви на Сирогинець - Захист Українського Народного Союзу.

Много пишуть і говорять проти целібату нашого духовництва — більше на підставі традицій або зі зглядів культурно-національних, але досі я не стрівав ні то на сторінках нашого цінного часопису „Свобода“, ні то в розговорах річних аргументів проти того накутного галамала „Гармоністів“ з Св. Писма.

Римська (латинська) церква основує закон о безженстві своїх священників і на словах Ісуса Христа от Матфея гл. 19, ст. 12. Що там говорить Іс. Хр., Основатель Церкви — Божого Царства на землі, Первий Архиєрей і Пастир-начальник: „...бо (скопці) євнухи, котрі родилися такими із утроби матері: і є євнухи, котрі сталися такими від людей т. є. внаслідок пожиття з людьми: і є євнухи, котрі сами себе позбавили мужської органічної сили (ісказиши сами себе) задля царства небесного. Та може не приняти (помістити в умі і серці), хай приймє!“

Заходить питання, до котрої категорії зарахувати теперішніх целібатів римо-кат. церкви, а й нашої греко-католицької. За чотири роки могого життя в мурах генеральної греко-католицької семінарії у Львові я знав лише одного євнуха із утроби матері — одного на 230 питомців. Рівнож лише одного з того числа я знав, котрий стався целібатом внаслідок життєвого досвіду, — він попросту жахався жєнщини (з грецька гінайкофоб) і він до нині є примірним целібатом. А таких, щоб ставали целібатами тільки задля царства небесного, я не находив за цілий свій вік. Любичне закінчення в пошуцї для наших єпископів і тут і там (в Галичині) таке: нахили „убивати“ в кандидата стану духовного духа свободу, яка є найбільшим даром Божим для кожного чоловіка, то хай рівночасно „убивають“ також природу. Так робили Турки і османли в свої результати, які бажали мати.

2) Насильне безженство священників церкви рим-кат. може оправдати тим листом до Коринтін гл. 7, ст. 32—40. Забрало би много місяця всі стихи цитувати. Я наведу найважчий вирок в сій справі целібату, виданий Дл. Павлом:

„Тимже і вдай браку свою діву с. є. женивши, добре творить: і не вдай с. є. не женивши, краще творить“. — Як же творять, сучасні слуги Божі — целібати? Ані добре ані краще, але зле і до цілком зле, бо проти закова Божого, проти природи, проти виразної науки Одної, Святої, Соборної (Католицької) і Апостольської Церкви, проти своєї волі. Мало котрий — або й жаден! — зі сучасних целібатів-стогів твердо серцем, не відчувачи потреби, але має власть над своєю власною волею і так порицє в своїм серцю, що додержити своєї дїстєвности.

Силуваний целібат ніяк не дається оправдати з боку науки Божої Христа і Його св. Церкви!!!

Зовсім инакше мається річ зглядом добровільного целібату: такий є не лише теоретично-науково засадований, а ле також в практиці можливий, а ле жоданий для поширення та укрєплення церкви в усіх напрямках її життя-буття. Як же досягнути цієї мети? — Відповідним образованєм і вихованєм кандидатів стану духовного в семінарії! Кожда людина, поза становищем заняттям, має особливе-значимє замишляння до якогось иншого заняття або предмету: ЕВЕНУВОУ НАЗ НІС НОВУ. Задачею настановників-учителів семінарських є віддати цей значимий нахил у кожного кандидата і дати йому спромоду дістати в повне своє посвєдєння такого улюбленого заняття. Якій дру-

гі завягти найдуже гармонічно зі станом духовним? — Музика, малєрство, різьбарство, архітектура — а рівнож агрономія, тєсарство, краєцтво і т. п. промисли! Наші церковні будівлі в Америці загально є по жалуваним гідні під оглядом архітектури, різьбарства та малєрства, а підчас богослужєння чуєш хїба крик, а не музику, с. є. гармонічний, мирний для уха і до душі промовляючий спів. А чому воно так? Самі священники (в більшости) не мають критичного поняття о тім асїм, що прєдчє є дуже а дуже важке для українського народу, котрий на рівні з другими претендує до культурности і поступу.

Проте наше культурне, свідомє громадянствє мусить подбати і своїми засобами удержати духовну семінарію з наміченим планом наування і виховання, де кандидат на священника окрім наук богословських, обрядів, языка церковно-славянського розвине та удосконалює знання другого улюбленого предмету, на яким і з яким пізніше буде проводити весь час, вільний від „службових“ заняттів, і тим принесе користь, честь і славу не лише собі самому, але — що важливіше — громаді, в котрій служить, та цілій українській греко-католицькій Церкві.

А що не можна наперєд знати, що з кандидатів висвітлять в стані безженстві, а хто в жонатім, так мєжї обовязковим научним предметам в семінарії буде обовязковою для всіх також наука варєння страв і домашньої гігієни.

Аж так вишкодених і належно пригатованих до практичного життя священників-целібатів можна послати на службу по парохїях — і то по два-дво, а не по одному, як се визначє повєдєна Ісуса Христоса. При модерних комфортах домашнього життя, а головнє при газі й електриці, воки два легко живнуть і устрєнять — незалежно від жєнщини? — Як се пристойть наслідникам апостольським!

Нині до безженности не потреба нікого намовляти, ані сидувати: хто єсчитє т. зв. старіх кавалєрів в цивільній стані — не в духовній! — несучих службу публичну, не кажь в білих краях Європи, а ле тут в

because
O.G.s. are better!

ПОЗЯЯК O. Gs. СУТЬ ЛІПШІ!

Нема рішєнцї, як делїкатний ваш смак, ставнєм долати до пампушкї, що ви положите своє O. K. на O. Gs. Се тому, мої приятєлю, що є лїпша чигарєтка. Лїпший тютюн. Лїпший виріб. Без жалю дєртя горла або шпанка в язык в цілїм склєпї з ними.

OLD GOLD
ЖАДНОГО КАШЛЮ В ЦІЛОМУ ВАГОНІ.

Buip P. Lorillard Co.
Освом. 1760.

богатїй-пребогатїй Америці? — Іх велика сила! — а чому не жєнїться? — Мєжї модерним, не-рємєсманцїпованім жїтєвом сучасним дуже трудно набавити дружину — вирну товаришчю життя! І наш кандидат, єступивши до семінарії уже по укінченню High School, де доволї надивився на поступовання і докладно розпізнав забавлячки

не скажу — всього, але переважною часті, жєдногого елементу в своїй Alma mater — довго і то дуже довго добре розмїшляти над питанням: чи. йому жєнїтись, чи ні. Нєвєрно, мє жєнїтись, що по такім зрїмїм пізнанню теологїї та психо-логїї жєнщини з одного боку, а з другого пісяв, відповідного заосмєтєння у всїхї найліпшїх

оруддї, потрібні до жїтть-ботрєбї, мало хто посєгне на жєну.

На сїю соціальну або суспільно-жїтєву тему можлїя і томи писати... не місце за богато розписуватися про сєй предмет на сторінках часопису. Дєятюго логїї жєнщини з одного боку, кїну? закликом до будучого церковно-народного конгрєсу: заосмєтєння у всїхї найліпшїх

новїх Дєлєгатї-мїрянє! Мєжї иншими вєлїмї важнимї справами не забудьте прихїлїти вирішити також питання до чїсно духовної нашої семінарії: в яким городї, ії помістити? якими засобами удержувати? А до зарєдї ії вїбрати спеціальну Управу зпомєжї компетєнтних священників і мїрян.

Званий, не їзбраний.

ЖАРТИ.
Вїдпалєта.
— Йому листи не наданї щє?!
— пїтєється шєф, увїйшовши до офісу.
— Я казав хлопцєв, та він, вїднє, не єрозумїє мєнє і не нєдав, — боронїться урядовєць.
— Так? Ну хто не вміє так ясно сказати, щоб єрозумїли пїдчинєні, то він дурєнь, страшний дурєнь! Чи ви єрозумїли мєнє?
— Ні; тєнє дїрєктор.

Король Франції Людовїк XVIII (володїв 1814—1824) прохєдуєвся в сїю сїдї палати в Сан Кло і побачив двї дуже гарні грушкї. Тому, що дуже любив овочї, казав садівників зрєвати ті грушкї і принєсти йому до павільону в садї. Садівник дав грушкї своєму сїнові, щобї занєс-їх королєви. Король зараз узєв єстї одну грушку, а другу дав хлопчикови. Та дуже здивуєвся, як побачив, що хлопєць витягнув ножик із кишєні і став оббїратї „грушку“.

— Що, — сказав король — є, король Франції, їм „грушкї“ нє оббїранї, а ти не можєш так само робити?

— Можу, — вїдповїдє хлєбїєць — і я люблю єстї нєоббїранї овочї, але тепєр, як я їшов, по дорозї вїпалє мєнє одна грушка в грішкї, то я не можу знати, котра то була.

Тєпєр і король оббїрав грушкї і довї оббїрану.

Шє ф: до лївчїни, яка шукає заняття? А кому ви покїнухї ваше попередєє мїсцє? Дївчїнна: Дїрєктор вїправив мєнє тому, що я кокетувала шєфом мєнє вїдлїду. Шє ф: Добре, є вас прїймаю.

Вїдпустка для вїдпочїнку.
— Дє гадєтє провєстї цюгорїчну лїтню вїдпустку?
— Останусь такім тут на мїсцї.

— Що? не хочєтє цього року зовсїм вїд вїдпочїнку, ані жїтї?

— Власнє хочє і тому лїшєсє тут, а моя жїнка поїдє над морє.

Дєнїс Пїрч.

ЯК Я ХОДИВ ПО КОЛЕКТІ.

(Спомини з минулих лїт).

Лєвчєвичє

І так, блукаючи в нєчї по Пїтєбургу, ми вїкїши знайшли своїх краєвнїх. Дуже нам радї були і ми балакали аж гєть до пізної нєчї. Слїдуючого дня ми таки зарєдї пішли по колектї. Але не так добре нам ішло, як ми сподївалися, бо люде в Пїтєбургу тоді досить єспєсно робили. Тєй же до того декєтї з наших краєвнїх дуже мєнє нагїнали. Бо дє тїльки русьшє, то польсьонїо мушєть. „Як сєн-маш, брацє!“ прїєвїтає нас не тїми словами — одєн краєвнї такї є моєго рїдного сєла.

Ов, а це що! Та її, польський Машку, по якому до мєнє говорїш! Ти жє забув, що твоє нїньє і яма, вїгнєвнїш, що твої вїзлєсє.

А було так тоді більшє такїх „польських брацї“. Дїстєлєж воїн від мєнє тоді, дістєлєж, що навїтї би ї єсє хлїба від них не жєвє. Ви, жєкє, їстїки вїдуцїки, баранєча голова й козїцї хлїст, жєсє так скоро заблїзєтє своє рїднє муво! То їдємєш одєн з другим, но Пєльєк тої брєт. Нє вїр Лївчєвич, як тому коновнї, бо їїм тєбє зрєдлєть. Польськє шпанку, як подїблєш над дєрєзї, то бїє, знов єкогда мєнє будє нашого то Пєльєка, як тої в дєрєзї глєзє. Та бо то справдї ї смїшнє, що бїє в Америці спєлєчїтє. Колїб жє котрий з вас, кажє, заїгнєчїєсь, ну, що єне було бї нічого такого дївно

го, бо тут Америка, але статї Лївчєм в Америці, то вєкє велика ганьба й нєпростїтїй гріх. Вєжє, лїпшє, кажє, втєпїтїсь в англїйськє морє, як в польський казанїк.

І моя бєсїда, хоч трошкї ї зєстрєла, але такї подїлєла на моїх краєвнїх, бо зачїли оправдєватїсь ї перєпєршуватї мєнє. Та ми, кажуть, ходїмо до польськєго кїсцєвола, бо своєї черкї не маємє, тїй також бєрдємєсь у Пєльєкї, бо з своїх також нємає дє, оджє мусїмо по польськї говорїти, бо з нас смїють, як по своїмєму говорїмо.

А вїднєтє, а що я казєв, що Пєльєк тої не брєт, бо її рєсїєє тєм рїднє муво, знєчїтєсь: нєкого тїх ї яма.

На єнє нїхї з нїх аїє слєвєчєм не обїзєвєсь. Вїдєко, що стїднє їм було. Аж нарєштї-одєн молодїй парубок радїтєсь мєнє, що йому робити, до залюбїєсь в одїєїй рїднїї дївчїнї ї хотїв бї з нєю жєнїтїсь, але вона кончє хоче, щоб їїм на польськє пристєв, сєбє їїм справє ї до такого дїя ї нї зрєдлєть. Польськє шпанку, якї кодї не любїє мїшатїсь. Але подїблєш над дєрєзї, то бїє, знов єкогда мєнє будє нашого то Пєльєка, як тої в дєрєзї глєзє. Та бо то справдї ї смїшнє, що бїє в Америці спєлєчїтє. Колїб жє котрий з вас, кажє, заїгнєчїєсь, ну, що єне було бї нічого такого дївно

а чув тї, кажє, їсторїє за славнєго козєка, Тарєса Бульє? Коїи її, то посмєхїтє всї, а в ам оповїє. І я їм рєзєвєзєв, як тїотїи.

пайкоротєє мїє, лїро Тарєса Бульє та їго сїна Аїдїєр, вїзємї так якєсь поганє на мє, що то кохєвєсь в Лївчї, ї як їго потїм рїднїй-батькє зїтїотїє, її зарєдїєнїє з своїмєго нєрєдє.

Мого оповїдєня сїє спєлєхї з вєлїким жїтєрєсєванєм ї вїдєко було, що дуже захопїєсь ї зєнє тєм їсторїєю, бо їк бї до нїх їрїшїй-дїх вїєтїєлє. Пїтєбєрє, лє бї їм-тїє кїнцїку з Тарєса Бульє їстїєтї та єє прїєсїє, щобї їм-дєщє бїльшє оповїєтї. Але я вєжє ї так зазєнє в нїх зєнєчїєсь, оджє мєнє ї їтї, та обїєвї їм, що прїєйдї до нїх другим разєм.

А тому парубок, що то з Пєльєком хотїв жєнїтїсь, кажє: Слєхї, краєвнїє, заїмїтїємї сєбє сїє тї гарнїє сїєчїєвоє, що то її колїєсь нїє славнїй поєт Шєвєчєнє єспїєвє:

Дєнє рїшєкє нєвєсїєнє, а жїтєнєє сєдєтє, Кїєнє козєк, дїєчїєчїє сєбї її нїєчїєтє!

І єнє думєтї сєбї, що її Лївчє сєбї кїєчїєкї: нє. Оджє ї їтї так зрєбїє, її тїє козєк: Зєнєчїєтє сєбї лїєчїєнїє ї з сїєго рїднєго крає.

І вїн так ї зрєбїє. Пєрєстєвє рїдїтєсь з Пєльєком, спрєвєдїє сєбї лїєчїєнїє такї з сїєго рїднєго сєла ї єжєнїєсь. Та її обєрє зрєбїє.

Алє єнє трєбє знов думєтї, що єнє всїє нїє людє тої в Пїтєбургє брєталїєсь з Пєльєком. Дєлєкє бїльшє частї єї нїх жїєнїє сєбї у сїєм туркєтє сїєм жїтєм. А пізнїєшїє, коїє жє мєнє сєбї єрєкє, то вє жїєтє тої їє нїєхїєтє ї з сїєго рїднєго сєла ї єжєнїєсь. Та її обєрє зрєбїє.

Та стрїчє з полєкучїємї краєвнїєм, мало хто посєгне на жєну.

На сїю соціальну або суспільно-жїтєву тему можлїя і томи писати... не місце за богато розписуватися про сєй предмет на сторінках часопису. Дєятюго логїї жєнщини з одного боку, кїну? закликом до будучого церковно-народного конгрєсу: заосмєтєння у всїхї найліпшїх

новїх Дєлєгатї-мїрянє! Мєжї иншими вєлїмї важнимї справами не забудьте прихїлїти вирішити також питання до чїсно духовної нашої семінарії: в яким городї, ії помістити? якими засобами удержувати? А до зарєдї ії вїбрати спеціальну Управу зпомєжї компетєнтних священників і мїрян.

Званий, не їзбраний.

Файнїє єнє бєвє хлопєць, тої мїє краєвнїє, але єнє мєв, бїєчїєчїє, ко, шєстїє. Ожєнїєсь бєвє з я-коїєсь єспєсною гєлєкєю, а їїє нїєхїєтє з Пєльєком. Дєлєкє бїльшє частї єї нїх жїєнїє сєбї у сїєм туркєтє сїєм жїтєм. А пізнїєшїє, коїє жє мєнє сєбї єрєкє, то вє жїєтє тої їє нїєхїєтє ї з сїєго рїднєго сєла ї єжєнїєсь. Та її обєрє зрєбїє.

пайкоротєє мїє, лїро Тарєса Бульє та їго сїна Аїдїєр, вїзємї так якєсь поганє на мє, що то кохєвєсь в Лївчї, ї як їго потїм рїднїй-батькє зїтїотїє, її зарєдїєнїє з своїмєго нєрєдє.

Мого оповїдєня сїє спєлєхї з вєлїким жїтєрєсєванєм ї вїдєко було, що дуже захопїєсь ї зєнє тєм їсторїєю, бо їк бї до нїх їрїшїй-дїх вїєтїєлє. Пїтєбєрє, лє бї їм-тїє кїнцїку з Тарєса Бульє їстїєтї та єє прїєсїє, щобї їм-дєщє бїльшє оповїєтї. Але я вєжє ї так зазєнє в нїх зєнєчїєсь, оджє мєнє ї їтї, та обїєвї їм, що прїєйдї до нїх другим разєм.

А тому парубок, що то з Пєльєком хотїв жєнїтїсь, кажє: Слєхї, краєвнїє, заїмїтїємї сєбє сїє тї гарнїє сїєчїєвоє, що то її колїєсь нїє славнїй поєт Шєвєчєнє єспїєвє:

Дєнє рїшєкє нєвєсїєнє, а жїтєнєє сєдєтє, Кїєнє козєк, дїєчїєчїє сєбї її нїєчїєтє!

І єнє думєтї сєбї, що її Лївчє сєбї кїєчїєкї: нє. Оджє ї їтї так зрєбїє, її тїє козєк: Зєнєчїєтє сєбї лїєчїєнїє ї з сїєго рїднєго крає.

І вїн так ї зрєбїє. Пєрєстєвє рїдїтєсь з Пєльєком, спрєвєдїє сєбї лїєчїєнїє такї з сїєго рїднєго сєла ї єжєнїєсь. Та її обєрє зрєбїє.

пайкоротєє мїє, лїро Тарєса Бульє та їго сїна Аїдїєр, вїзємї так якєсь поганє на мє, що то кохєвєсь в Лївчї, ї як їго потїм рїднїй-батькє зїтїотїє, її зарєдїєнїє з своїмєго нєрєдє.

Мого оповїдєня сїє спєлєхї з вєлїким жїтєрєсєванєм ї вїдєко було, що дуже захопїєсь ї зєнє тєм їсторїєю, бо їк бї до нїх їрїшїй-дїх вїєтїєлє. Пїтєбєрє, лє бї їм-тїє кїнцїку з Тарєса Бульє їстїєтї та єє прїєсїє, щобї їм-дєщє бїльшє оповїєтї. Але я вєжє ї так зазєнє в нїх зєнєчїєсь, оджє мєнє ї їтї, та обїєвї їм, що прїєйдї до нїх другим разєм.

А тому парубок, що то з Пєльєком хотїв жєнїтїсь, кажє: Слєхї, краєвнїє, заїмїтїємї сєбє сїє тї гарнїє сїєчїєвоє, що то її колїєсь нїє славнїй поєт Шєвєчєнє єспїєвє:

Дєнє рїшєкє нєвєсїєнє, а жїтєнєє сєдєтє, Кїєнє козєк, дїєчїєчїє сєбї її нїєчїєтє!

І єнє думєтї сєбї, що її Лївчє сєбї кїєчїєкї: нє. Оджє ї їтї так зрєбїє, її тїє козєк: Зєнєчїєтє сєбї лїєчїєнїє ї з сїєго рїднєго крає.

І вїн так ї зрєбїє. Пєрєстєвє рїдїтєсь з Пєльєком, спрєвєдїє сєбї лїєчїєнїє такї з сїєго рїднєго сєла ї єжєнїєсь. Та її обєрє зрєбїє.

Файнїє єнє бєвє хлопєць, тої мїє краєвнїє, але єнє мєв, бїєчїєчїє, ко, шєстїє. Ожєнїєсь бєвє з я-коїєсь єспєсною гєлєкєю, а їїє нїєхїєтє з Пєльєком. Дєлєкє бїльшє частї єї нїх жїєнїє сєбї у сїєм туркєтє сїєм жїтєм. А пізнїєшїє, коїє жє мєнє сєбї єрєкє, то вє жїєтє тої їє нїєхїєтє ї з сїєго рїднєго сєла ї єжєнїєсь. Та її обєрє зрєбїє.

БАНКІТЕР УМЕР

комедїє з сїєгого жїтїє на трї дїє.

вєстєпєє в сїєї ступї 14. оєбє. — Цїна 35 цент.

Замовлєнє слєдїє до кїєпєрїє „Свободє“.

“СВОВОДА”, 25 СЛАНД СТРЕТ, ЛЄВЧЄ СІТ, 2, 2.

